

[Arentoft]

ministeren samtidig oplyse, hvor stort et beløb der er investeret i statsobligationer i alt?»

Begrundelse

Virkelig mange borgere har investeret deres penge i statsobligationer i tillid til at kunne få deres penge godt anbragt. Imidlertid kan de udtalelser, man dagligt hører fra økonomiske kapaciteter, nok gøre én bekymret for, om der virkelig vil være dækning, hvis folk ønsker deres penge ud.

Besvarelse (31/1 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ved udgangen af december 1979 var statens samlede indenlandske gæld 62.342 mill. kr. Heraf udgøres hovedparten, 43.002 mill. kr., af kortfristede obligationer udstedt efter 1. april 1975, mens godt $\frac{1}{4}$, 16.950 mill. kr., er 1- og 2-årige statsgældsbeviser udstedt fra og med april 1976. Resten består dels af præmieobligationer (1 mia kr.) og dels af ældre, oprindeligt langfristede obligationslån.

De private investorer, der har købt statspapirer, har ingen grund til frygt for sikkerheden bag deres værdipapirer, og der vil altid være dækning, hvis folk, som der tales om i begrundelsen for spørgsmålet, ønsker deres penge ud. Staten kan altid i Nationalbanken trække de fornødne penge til renter og afdrag på den indenlandske gæld. Noget andet er, at den i en situation som den nuværende normalt må neutralisere den likviditet, som indfrielsen af udestående gæld skaber, gennem optagelse af nye lån.

Spm. nr. 274

Til *justitsministeren (17/1 80)* af:

Dohrmann (FP):

»Mener ministeren ikke, at vort hårdt arbejdspressede politikorps kunne udnyttes mere effektivt end ved at være forpligtet til at skulle møde op med mindst to fuldt uddannede politifolk, hver eneste gang et passagerfly starter eller lander i provinslufthavnene?»

Begrundelse

Mere patruljering på gader og veje. Effektiv bekæmpelse af voldsmænd og narkohandlere.

Ovenstående er blot et par eksempler på, hvor politiets indsats burde øges. Men som det vil være ministeren bekendt, har politiet gang efter gang påpeget, at man på grund af mandskabsmangel vanskeligt kan påtage sig flere opgaver, end man har i øjeblikket.

På den baggrund findes det aldeles meningsløst, at veluddannede politifolk skal stå og spille flere timer dagligt – ovenikøbet på skift – for at kontrollere passagerer i provinslufthavnene.

De nugældende regler blev sat i værk under indtryk af udenlandske flykapreres misgerninger.

Heldigvis kan man vel sige, at den form for terrorisme er stærkt aftagende – vel nok mest på grund af hårdere strafferammer og ikke mindst internationale aftaler om udlevering af flykaprere.

Naturligvis kan den præventive virkning af politiets tilstedeværelse diskuteres, men efter anskaffelsen af forskelligt materiel og personale til kontrol af passagerer m. v. må denne virkning vel siges at eksistere foruden politiets tilstedeværelse.

Jeg håber, ministeren positivt vil overveje at ændre de nugældende regler, eventuelt, om det skønnes fornødent, ved at lade andet personale, f. eks. lufthavnsvæsenets, foretage den nødvendige kontrol, således at politiet kan udføre politimæssigt arbejde og ikke kontrol af boardkort.

Besvarelse (28/1 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

I forbindelse med beslutningen i 1978 om indførelse af fuld sikkerhedskontrol ved passagerafgange i de danske indenrigslufthavne blev spørgsmålet om fremgangsmåden ved kontrollens gennemførelse, herunder behovet for politimæssig overvågning, nøje overvejet ud fra sikkerhedsmæssige synspunkter, og der blev for hver enkelt lufthavns vedkommende i samarbejde mellem de implicerede myndigheder og personalegrupper m. v. ud fra en samlet vurdering af de lokale forhold fastlagt de nødvendige sikkerhedsprocedurer. Disse procedurer indebærer bl. a., at sikkerhedskontrollen overalt foregår under politimæssig overvågning, hvis form dog varierer fra sted til sted.

Justitsministeriet finder ikke, at der siden 1978 er indtrådt sådanne ændrede forudsæt-